

ПАРОХИЈСКЕ АКТИВНОСТИ

(протеклог месеца):

- Поводом обиљежавања 50-годишњице оснивања наше парохије одржан Караван

УПОКОЈЕНИ - ВЈЕЧНАЈА ПАМЈАТ:

- Раде Бјелић

РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА

за јул 2014.

- 06.07. (недеља) - Св. Литургија у 10 часова
- 07.07. - **ЈОВАНДАН** (понедељак) - Св. Литургија у 10 часова
- 12.07. - **ПЕТРОВДАН** (субота) - Св. Литургија у 10 часова
- 13.07. (недеља) - Св. Литургија у 10 часова
- 20.07. (недеља) - Св. Литургија у 10 часова
- 27.07. (недеља) - Св. Литургија у 10 часова

ОБАВЕШТЕЊА

- **Недеља, 13. јул 2014.** - Прослава **ДРАЖИН ДАНА** у великој црквеној хали у **12:00 часова**
- Канцеларија ЦШО отворена је **УТОРКОМ, ЧЕТВРТОМ и ПЕТКОМ** од 9-12 часова

НЕДЕЉНИ

ЦРКВЕНИ ЛИСТИЋ

Ц.Ш.О. Св. Архангела Михаила - Торонто

SERBIAN EASTERN ORTHODOX CHURCH OF ST. ARCHANGEL MICHAEL CORPORATION

Српска Православна Црква Св. Архангела Михаила Корпорација

212 Delaware Avenue, Toronto, Ont., Canada M6H 2T1 Tel. (416) 536-8565

игуман Софроније Никић
416-536-8565
416-509-7841

Свети мученици Козма и Дамјан

Безмездни лекари и чудотворци. Ова двојица светитеља беху рођена браћа, родом из Рима, као деца крштени и у хришћанском духу васпитани. Имађаху велику благодат од Бога, да лече људе и животиње од сваке болести и муке, и то обично полагањем руку. За свој труд нису тражили никакве награде, само су захтевали од болесника да верују у Христа Господа. Наследивши велико имање, они су га милостиво раздавали бедним и невољним. У то време цароваше у Риму цар Карин. Пред њега доведу гонитељи Хришћанства ову свету браћу, оковану у ланце. После дугог испитивања цар им нареди да се одрекну Христа и принесу жртве идолима. Но Козма и Дамјан не само не послушаше цара него га још саветоваху, да он одступи од мртвих идола и да призна јединога истинитога Бога. „Наш Бог није створен, но Он је Створитељ свега, а твоји су богови измишљотине људске и дело руку уметника. И кад не би било уметника да вам направе богове, ви се не бисте имали коме клањати”. После чуда учињенога над самим царем - јер га чудесно исцелише од тешког недуга - цар и сам изјави своју веру у Христа и отпусти браћу свету с миром. И они продужише славити Христа Бога и исцељивати болне, и беху сами од народа прослављани на све стране. Позавиди им на слави неки лекар, негдашњи учитељ њихов, и под изговором да беру лековите траве, изведе их у планину и поби камењем. Чесно пострадаше за веру Христову 284. године. Њихов спомен поста трајан у цркви на земљи, а њихове душе преселише се у царство Господа, да вечно живе у слави и радости.

Света великомученица Недеља

У време христорборних царева Диоклецијана и зета његова Максимијана живљаху у Анадолији две побожне старе душе, Доротеј и Јевсевија. Они беху побожни хришћани, беху богати али и бездетни. Непрестаном молитвом они испросише од Бога једно чедо, ову свету Недељу. Од детињства Недеља себе посвети Богу уздржавајући се од свега што раскалашна деца чине. Када одрасте, красна телом и душом, навалише многи просци, но она их све одби говорећи, да је она себе обручила Христу Господу, и да ништа не жели до само да умре као девојка. Један од тих одбијених просаца оптужи и Недељу и њене родитеље цару Диоклецијану као хришћане. Цар нареди те мучаху родитеље Недељине, и после мука протера их у град Мелитину, где у мукама за Христа скончаше. Свету Недељу пак пошље Диоклецијан Максимијану на суд. Како Недеља пред Максимијаном потврди своју веру у Христа, нареди овај те је положише по земљи и шибаху воловским жилама. Потом предаде је цар војводама, најпре Илариону а после смрти овога Аполонију. Ови је мучаху зверски на све могуће начине, но све беше узалуд. Када света Недеља лежаше у тамници сва у ранама, јави јој се Христос Господ, исцели је и рече јој: „Не бој се, Недељо, мука, благодат је моја с тобом”. И заиста благодат Христова спасе ову мученицу и од огња и од зверова, где судије безбожне мишљаху, да ће она срести сигурно смрт. Видећи чудесно спасење Недеље од толике смрти многи незнабошци повероваше у Христа. Но сви беху посечени. Рече света Недеља Аполонију: „Ни на који начин не можеш ме одвратити од вере моје. Бациш ли ме у огањ, имам пример Три Отрока; бациш ли ме пред зверове, имам пример Данила; бациш ли ме у море, имам пример Јоне пророка, предаш ли ме мачу, сетићу се Чеснога Претече. За мене је живот - за Христа умрети”. Тада нареди Аполоније, да је мачем посеку. Недеља клече на колена и уздиже руке к небу па се помоли Богу, да Бог помилује и спасе све оне, који буду спомен њен славили, и да упокоји њену душу заједно са душом њених родитеља. Свршивши молитву, она предаде душу своју Богу пре него што се мач спусти на њену главу. Чесно пострада и пресели се у вечну радост 289. године у Никомидији.